

KARRI KOKKO
SIINÄ NE NYT OVAT
KOOTTU RUNOUS

NTAMO

SIINÄ NE NYT OVAT

© KARRI KOKKO 2025

ISBN 978-952-215-961-8

ULKOASU: KARRI KOKKO & GÖRAN DE KOPIOR

KANNEN KUVA: KARRI KOKKO

TAITTO: KARRI KOKKO & GÖRAN DE KOPIOR

VALMISTAJA: BOD – BOOKS ON DEMAND, NORDERSTEDT, SAKSA

NTAMO HELSINKI 2025 (IV LINJA 18, 00530 HKI)

WWW.NTAMO.NET (INFO.NTAMO@GMAILCOM)

KARRI KOKKO

SIINÄ NE NYT OVAT

KOOTTU RUNOUS

o

ntamo

SISÄLLYS

Uno Boy 5

Ilmaisin asiani 39

Vapaat kädet 79

Toisaalta 121

Varjoфинlandia 155

Avokyyhky, lattiaheroiini 179

Töllötin 187

Takaperin 293

Hänen lehmänsä 343

Kehre 367

Sana sanasta 391

Kaiken nähnyt merkki 407

Käsikirjoitus 475

Huomautuksia 491

UNO BOY

Käsiohjelma

Koelähtö

1600

1 'Minä tiedän sinun tekosi:
sinä et ole kylmä etkä palava;
oi, jospa olisit kylmä tai palava!

2 Mutta nyt, koska olet penseä,
etkä ole palava etkä kylmä,
olen minä oksentava sinut suustani ulos'.

Ilm. 3: 15-16

1620

1 Vaikene, typerä nuorukainen,
kun et mitään ymmärrä kuitenkaan:
ei rahasta pelata tässä, vaan jotta
ikuisuuden saisi jotenkin kulumaan.

PuŠkin

Lähtö 1

2600

1 Tässä ovat vapauteni rajat:
seitsemän puulajia
neljänneshehtaarin tontilla.
Kuolema joka ei koskaan pysähdy. Kuolema
joskus se ajaa sammutetuin lyhdyin.

2 Siinä kaikki,
tämä tulee tappamaan tuon,
Gutenbergin jälkeen tulee jälleen
Orfeus. Ja minä synnyin samana vuonna
kuin tämä talo ja ainoa syntimme
on jättää kesken mikä on
myös jäävä kesken. Kannamme
jo mätäneviä ruumiita toiselle rannalle.

3 Näin kuuluu sääntö, kielioppi
että sanamme olisivat meille yhtä:
Muuttakaa sananne, muuttakaa mielenne!

4 Minun on murhattava isäni
jotta minun ei tarvitse haudata häntä.

2620 BIBLIOTEK

1 Kirjaston ikkunoista sataa
puiden syksynruskea märkä kirjo.
Härkien ja kameliien jäyhä ohimarssi
silmiäni edessä.

2 Kadmos toi aakkoset Eurooppaan
mutta missä järjestyksessä?

Nahkainen merimiessäkki täynnä tuliaisia,
diplomaattipostia seetripuisessa attaseakirstussa,
sotasaalis tuntemattomalle hyväntekijälle.

3 Ja minä annoin teille kielen ja koodin,
ja katsokaa mitä olette saaneet aikaan!

4 Ja he kuulivat hänen puhuvan a:sta ja b:stä
aavistamatta että hän luo koko maailman
jossa he ovat olemassa,
ja että hänellä on oma elämänsä
sen ulkopuolella ja siitä riippumatta.

5 Isokokoiset kirjat. Maailman pelit ja leikit.
Avain kätkeettiin ja niin leikistä tuli tosi.

2640

1 Räntä sataa
vai sataako sittenkin räntää?
Kuin lapsi
yritän tavoittaa sitä kielelläni.

2 Päivä palaa harmaalla liekillä.
Työnnän kielen suusta ulos
syyspäivän märkään tunneliin.
Valoa on, ei valolle lähdettä.
Lehdestä voin lukea auringon
nousseen kello 8.17
ja saan tietoa olevasta
ja tulevasta säästä.
Mutta me emme puhu samaa kieltä.

3 Paksua räntää harmaalta taivaalta
alas harmaalle kadulle.
Sappirakon värisiä ajatuksia.

Ei maksa vaivaa. Rakentaa kurkiaista
katteettomien talojemme ylle...

4 Tavoittelen röntää kielelläni.
kutsun olemattomia
ikään kuin ne olisivat.
Ja ne syntyvät tyhjästä.
Sataa röntää, tänä iltana
on rata oleva raskas.

2660

1 Äijä, muistatko
kun sinusta tehtiin Ukki?
Ei, ethän sinä voi muistaa.
Sinä olet kuollut mutta minä kerron
kuinka Sälliltä vietiin sana suusta:
– Tästälähin on Äijä oleva Ukki.
Yhtenä päivänä sinua ei vain ollut.
Yhtenä päivänä Isä otti sinut pois.

2 Vuosia myöhemmin sytytän lampun huoneeseen,
ulkopuolella marraskuun yö
mustempaa kuin mikään tietämäni.
Katson ulos mutta en näe mitään vaikka tiedän
mitä minun pitäisi nähdä.
Nojaan otsani ikkunan kylmään pintaan.
Mikä tahansa tapetaan siitä tulee isä.
Hengitykseni huuruun kirjoitan:

3 ABBA

Lähtö 2

2100

1 Metsän valkea valhe on kirjoitusta,
nojapuu jolle ei tarvitse tehdä kysymyksiä.
Se ei ole puhetta,
se ei ole kieltä,
jonka ääni ei kuuluisi.

2 Objektiivinen korrelaatti tympäisee,
näkyvän harsintahakkuu on alkanut.
Kiireen ja kantapään välissä
on enemmän mahdollisuuksia,
monta ainetta päällekkäin ja sisäkkäin.

3 Ekologian perusteet on runousoppi.
Yksikin suomuuraimen kukkimisaikaan
sattunut hallayö voi tuhota hillasadon.

4 Muutoin kestävyuteni onkin hyvä.

5 Jouluyönä puut pihallamme
mietiskelevät Kristusta.
Silmujen harras hetki
on seuraavan kasvukauden edellytys.

6 Kvaliteettien eliminointi
alkaa vasta keväällä,
kun puut jo puhkeavat ylistykseensä.

7 Yhdessä asiassa
Nietzschekin oli epätarkka.
Ei Jumala ole kuollut,
haudattu kyllä.

8 Jumala nukkuu talviunta
mutta vaihtolämpöinen hän ei ole.
Annetaan hänen uinailla
ja pannaan piru doping-testiin.

9 Viiniä, viinimarjoista
ja mustikoista tehtyä viiniä
minä juon tänään.
Kotimatalla tie rävähtää auki
allani ja edessäni.
Puut eivät tottele tuulta.

10 Paaninen kauhu,
meitä ei ole esitelty.
Saati että tietäisin
miten lausua nimesi.

11 Yön kylmyyttä pitelevät kädet.
Ovi jota on tuuletettava.
Talvi nojaa katulamppuihin,
ikkunasta näkee portin,
joka on auki.
Pakkaslumen ritinä tunkee sisälle,
ja kynnyksen yli pimeään
katoaa hengityksesi.

12 Kalevalan päivänä vuodenaika vaihtuu.
Kaikki varjot on syöty pois.
Harakka istuu näkymättömissä
ja laukoo sarjan pihlajastaan.
Kukapa sinua ei kadehtisi.

Lähtö 3

2100

1 Lumi on valon mannaa,
raskaita paakkuja oksanhangoissa.
Veden nauhaton basso,
välilevyjen nirskahdukset,
jääpiikin liuku tukkoisissa urissa.
Kevään sula hulluus on tullut.

2 Kertomuksesi on sattuva,
täällä eivät aasitkaan voi lukea liikaa
mustina kouristuvista oksista.
Kun puita ei ole,
sinun on itse täytynyt nähdä
seinustojen valottomiin katveisiin.

3 Käsittätehdyn kirjan selkämys
kulkee pitkin horisontin reunaa.
Etukansi taivasta, takakansi merta.
Kirjoitusta on vaikea nähdä.
Se on siellä,
musteeseen kätketty raja.

4 Minä en ymmärrä hissaa,
en tiedä mantsasta, bilsasta,
mutta kolkuttavalle avataan.
Yöllä päästän Cupidon sisään
lämmittelemään käsiään.
Rakkauden koulussa säätelijät
ovat myötäillijöiden opettajia.

5 Katso, siinä on suorat ja keskiviiva,
jotka kulkevat vinosti ylöspäin
ja kohtaavat toisensa,
kolme samanlaista olemukseltaan,
saman mittaisia.

6 Siinä on a:n säännöt,
kuka selittäisi minulle b:n?
Minä vain kirjoitan
mitä minua käsketään.
Niin paljon helpompi
totella kuin jäljitellä.

7 Ruusu on ruusu on kuihtunut.
Minä yritän jäljittää kuinka pitkälle.
Ihmisolemus voidaan selvittää.

8 Istutan polvelleni Kaunottaren ja Hirviön.
Yhdessä me jäljittelemme toisemme kuoliaaksi.

9 Cézannen omenat ovat pyöreitä,
eivät niin punaposkisia
kuin Renoirin naiset.
Monet odottaa että hetki
taiteessa menisi ohi.
Manet omnes una nox.
Puut eivät tottele tuulta.

10 Minun talossani
he olisivat viihtyneet.
Maalaa ja sitten unohda,
Cézanne sanoi.
Historia on meren herkkua.

11 Public image & public relations.
Näin me olemme saaneet tietää kaiken
mitä harharetkillä tapahtui.

12 Terveisiä kotiin!
Välineeni on viestini.
En vain osaa päättää
kenen suuhun sen panisin, no:
Täällä Odysseus, fajakien maassa!

Lähtö 4

2100

1 Että me olisimme samaa lihaa
ja verta, te ja minä, tämä
kaikki on julmaa väärennöstä.

2 Sillä vaikka logos hallitsee kaikkea
ja kuvani on ehyt minuuteni jokaisessa pirstassa
pelaavat useimmat kuitenkin niin
kuin heillä ei olisi mitään tietoa.

3 Katsokaa näitä lyötyjä! Katsokaa
kuinka voittajat antavat kaikkensa
ja häviäjiltä otetaan pois viimeinenkin.

4 Gardez! Kullervo ja Hamlet pelaavat shakkia
housut kintuissa, perse paljaana.
Avausteoriaa he eivät ymmärrä,
keskipeliin he käyvät neuvottomina,
ikuista he eivät halua tunnustaa.

5 Nappuloita nappuloita nappuloita.
Katsokaa kuinka surupukuinen nainen
pysäköi ruumisauton ja lunastaa
markalla vartin kärsimyshistoriaa.
Ja sillä välin kaikki kauniit ihmiset
juovat ja kuvittelevat että...
ABBA sen teki!

6 Että he ovat hulluja jos pelaavat
sääntöjen mukaan, Jumala
kun voi kylmästi heittää noppaa
ja antaa jonkun täällä alhaalla
menettää rakkaimpansa.

7 Lovely Rita meter mate.
Where would I be without you!

8 Niin se käy, jokaisen on joskus paha
ja hyvä vääntää hiukan kieltään.
Ja ennen muuta:
tsekata kumppani!

2120

1 Rakastumisen iloa ja tuskaa
ei suositella lapsille.

2 Franz Biberkopf, et ikinä uskoisi.
Paras huvini on kirjoittaa
television ääressä,
kun ipanat näkevät unia
joiden sisällöstä minulla on
vain kauhistuttava aavistus.

3 Mutta ken ei moisista välitä
kestää kevyesti elämän.

2140

1 Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

2 Kysy Laiokselta.

SIINÄ NE NYT OVAT

Uno Boy

Ilmaisina asiani

Vapaat kädet

Toisaalta

Varjofinlandia

Avokyyhky, lattiaheroiini

Töllötin

Takaperin

Hänen lehmänsä

Kehre

Sana sanasta

Kaiken nähnyt merkki

Käsikirjoitus

Karri Kokko on Porissa syntynyt runoilija Helsingistä.

Teokseen sisältyvät tekijän loppuhuomautukset.

NTAMO 2025 82.3

9 789522 159618

ISBN 978-952-215-961-8